

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
כ"ט אייר תש"פ | גיליון 672

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

זה לא הלב. ואמונה בלי לב עלולה להחטיא לגמרי את המטרה כפי שנלמד.

להאמין בבורא באמת

אז מה הלב של האמונה? הלב של האמונה הוא ההרגשה שצריכה למלא את לבו של המאמין שהוא קשור ומחובר לבורא כבן לאביו האהוב, "כגמול עלי אמו". הוא צריך להרגיש שהוא לא סתם ביד ההשגחה הפרטית, אלא שהוא ביד ההשגחה של הבורא הטוב והמטיב שאוהב אותו ועושה הכל לטובתו ורוצה שיהיה לו כל הטוב שבעולם.

הכתוב אומר: "דע את אלוקי אביך ועובדהו" - אתה חייב לדעת להבין במי אתה מאמין. אתה צריך להאמין בבורא שאוהב אותך. אם חסרה לך הידיעה הזאת בעומק לבך - אתה עדיין לא מאמין בבורא.

בלי לקנות את הידיעה הזאת בעומק הלב ולחיות אותה, אתה מאמין באלוה שאתה יצרת לעצמך. אתה יצרת לעצמך אלוה מפיחיד שלפי דעתך הוא עלול להתעלל בך ולעשות לך דברים רעים, וכל האמונה שלך ב"בורא" ו"בהשגחה" היא רק אמונה מזויפת באותו אלוה כפי דמיוןך כלומר, אתה מחטיא את המטרה, אתה מפנה את כל כוח האמונה שלך לכתובת הלא נכונה.

אבל האמונה האמתית היא להאמין באלוקים האמת, אלוקי העולם, אב הרחמן האוהב את כל הברואים ואוהב אותך אהבת עולם. לכן הידיעה הברורה שה' אוהב אותך היא הלב של האמונה כי בלעדיה אתה אמנם "מאמין", אבל אתה טועה בכתובת אתה לא מאמין באלוקים הנכון. זו אמונה תפלה של שטות והבל.

מיהו נותן התורה?

וזו גם ההסכלות שלנו וההתייחסות שלנו לכל התורה והמצוות. הבורא שמצווה עלינו לקיים תורה

המשך בעמוד 3

מאמר

ראש הישיבה

במי אתה מאמין?

על כך שאני נאלץ להגיע לזה, וזה בשום אופן לא מתוך שנאה או אכזריות..."

הסיפור של כלנו

מה אתם אומרים, מהי ההסתכלות הנכונה? האם דביר צודק? ואם הוא טועה, היכן הוא טועה?

זה ברור שהטעות של הבן היא בדרך שבה הוא מסתכל על אביו. הוא לא קולט את הקשר הבסיסי שבין אב לבנו שהוא קשר וחיבור של אהבה עצומה.

ומדוע אני מספר לכם על הדרישה המוזר הזה שנשמע כל כך לא הגיוני?

בגלל שכמעט כלנו מרגישים בתת־מודע שלנו הרגשות דומות כלפי אבינו האוהב שבשמיים. וזה נכון שכל אחד יכול לצטט ולדקלם בפיו ואפילו להרגיש פעמים רבות שה' אוהב אותנו, וכל אחד יודע במוח שה' הוא אבא אוהב ורחמן, ושהוא טוב ומטיב ושהכול לטובה - אבל בפועל, ברגע האמת, כשאתה נתקף בעצבות או בחרדות, בלחץ או בדאגות - אתה בעצם מנטא בכך את החרדה שלך מההשגחה של בורא עולם, כלומר אתה למעשה מראה שאתה לא ממש מאמין שהבורא שמשגיח עליך בכל רגע אוהב אותך אהבת עולם יותר מאב לבנו.

זהו הלב של הלב של כל האמונה. כי להאמין שיש בורא לעולם ושהוא משגיח על כל הברואים זו לא חכמה גדולה. זה אמנם הבסיס של האמונה, אבל

שיחה מלב אל לב

איציק ובנו, דביר ישבו על הדשא בפארק השכונתי לזמן איכות של אבא ובן. אבל עכשיו רצה איציק להבין מה כל כך מציק לבן שלו. כבר תקופה ארוכה שהוא רואה את דביר עצוב ומכונס ואפילו מפוחד. הם גלגלו שיחה על דא ועל הא, וכשהלבבות נפתחו פנה איציק לדביר ושאל אותו מה גורם לו למצב הרוח העגום שלו.

דביר הפתיע את אביו ואמר לו: "אבא אני מפחד מוכן. אני מפחד שתעניש אותי, שתעשה לי דברים רעים, שתצעק עלי, שתרביץ לי..."

האבא לא האמין למשמע אוזניו וענה לבנו: "למה אתה חושב ככה? הרי אני רק אוהב אותך ורק חושב איך להיטיב איתך. אני רוצה שיהיה לך הטוב ביותר. וכי אתה לא רואה כמה אני אוהב אותך ומפנק אותך ומשקיע בך בנפש שלך ובחינוך שלך? נכון שאני גם

נותן לך גבולות ולא מתיר לך כל דבר, אבל זה רק לטובתך כדי לשמור עליך ולהגן עליך ולהקנות לך ערכים והרגלים טובים לחיים.

"וכל שכן בעיני העונשים. נכון שלעיתים רחוקות אני גם מעניש אותך, אבל גם אז זה רק בעדינות וברחמים גדולים ולטובתך. וזה דווקא בגלל שאני אוהב אותך ואני רוצה שתצליח בחיים. באמצעות עונש או גערה אני רוצה לעורר אותך להבין נקודות מסוימות, אבל לא להרע לך חלילה. ותדע לך שכאשר אני נאלץ להשתמש ביד קשה - זה קוואב לי מאוד באופן אישי, ואני מצטער אפילו יותר מוכן

"אבא אני

מפחד מוכן. אני
מפחד שתעניש
אותי, שתעשה
לי דברים רעים,
שתצעק עלי,
שתרביץ לי..."

אבני ברקת

הסדרה החדשה מבית היוצר של הרב שלום ארוש שליט"א
תאמין בכוחך - וכל חיין ישתנו לטובה

לפרטים והזמנות: 052-2240696

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לחיות עם הקורונה, פרק ה'

הורים יקרים, אנו נמצאים בתקופת "שיגרת קורונה".

החופש ב"ה הסתיים, כמעט כולנו חזרנו לעבודה וללימודים ורוב ככל מערכות החינוך חזרו ללמוד בצורה בטיחותית. דיברנו על כך שבחודשיים האחרונים סדר היום המוקפד, נפרץ לחלוטין. הילדים ישנו מאוחר, נשארו בבית רוב ככל היום, אכלו בצורה לא מסודרת, חיו כמעט ללא חוקים וגבולות והבית התנהל כמו בתקופת החופש הגדול. ואנו מנסים כבר 3 שבועות, לאסוף את עצמינו ואת הילדים לסדר יום מוקפד ומסודר ולסיים בהצלחה במסגרות הלימודים את שנת תש"פ. במסגרת המאמרים הנוכחית, נשוחח בע"ה על החזרת הבית למסלול למידה בתקופת שיגרת קורונה.

לשנות תודעה ולשנות מצב

בפרקים הקודמים, דיברנו על ההכנה הביתית לשיגרה, ע"י שיחות הסברה וכינוסים. כי כאמור על מנת להגיע לשיתוף פעולה מלא של הילדים, אנו צריכים לשנות תודעה ולשנות מצב. ולכן נמשיך ונפעל בשלוש דרכים:

1. מידע בטוח ותכנון מראש: עלינו ההורים, לקבל מידע בטוח ממסגרות הלימוד, לתכנן את המצב בבית, להחזיר סדר יום, ולהיות יציבים ועקביים עם התוכנית הכללית של הבית ועם התוכנית של כל ילד בפני עצמו.
2. שיחות הסברה: נכין את הילדים בשיחות אישיות ושיחות כלליות. בשיחות, נאפשר דיון ושיח פתוח, נשתף חששות ורגשות, נקשיב לקולות ולמחשבות, ונתכנן ביחד ועם כל ילד בנפרד את החזרה. השיחות, הם המפתח לשינוי תודעה. הילד חושב על הדברים, הוא משוחח עליהם עם אחרים, ההתנגדות שלו פוחתת וכך הוא מפינים את המסר. המסר מחלחל לאט לאט לתודעה והוא יכול לפעול בהתאם.

2. שינוי מצב: נעשה רשימה של סדר היום

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

והשיגרה הקיימת, ונקרא לו "המצב המצוי". נעשה רשימה נוספת של השיגרה החדשה שאנחנו רוצים ליצור, כדי להתאים את סדר היום לתקופת הלמידה במסגרות החינוך, ונקרא לו "המצב הרצוי". ונחשוב מה בשיגרת "המצוי" מפריע לנו להגיע לשיגרת "הרצוי", את מה שמפריע עלינו לשנות בצורה הדרגתית, על מנת ליצור שיגרה חדשה ללא התנגדות.

עבודה קבוצתית ועבודה פרטנית

כפי שידוע לכולנו, לא כל הילדים שווים. ישנם ילדים שאוהבים ללמוד והחזרה לבית הספר רק מועילה להם. יש ילדים שעכשיו פותחים במלחמת-אזרחים ובהכנות כדי להימנע מלחזור למסגרת. ולכן עלינו לבצע עבודה משפחתית עם כולם, באופנים שהזכרתי. וגם לבצע עבודה פרטנית עם כל אחד בפני עצמו לפי טבעו ויכולותיו. אני מועונין להתייחס לשלושה ילדים במשפחת כהן: רותי, שמעון ואלחנן.

1. רותי:

רותי היא ילדה בכיתה ג', חכמה, יצירתית, אוהבת ללמוד ופעילה מאוד בתחום החברתי. רותי כבר מחכה בקוצר רוח שכל החברות תחזרנה ללמוד, ובדמיונה היא כבר משלימה את כל החומר שחסר לה, ונבחנת עליו בהצלחה, מקבלת ציונים טובים ואפילו יוצאת לטיול כתתי של סוף השנה. להורים של רותי אין קושי להעיר אותה בבוקר ולהחזיר אותה ללימודים. ביום שהנהלת בית הספר פתח את שעריו, היא הייתה הראשונה.

אבל אצל רותי הבעיה התחילה בשבוע השני. המורה עדיין חילקה את יומה בין לימוד בטלפון לבין הלימוד בכיתה, הלימודים היו עד שעה 12 ורק לארבעה ימים בשבוע. רותי מחכה כבר חודשיים בהתלהבות ל"מסה" של השלמות חוכה, אך שאר הבנות בכיתה לא כ"כ בכיוון. אפילו המחונכת מרגישה שרותי נהייתה "המורה המחליפה" ולעיתים אף "המנהלת" שלה, רותי מעירה הערות בכיתה לחברות שלא נכנסות בזמן לכיתה בבוקר או אחרי ההפסקה, גם לאלו שמדברות תוך כדי השיעור.

בדיחות הדעת

יהודי עלה לרכבת והתישב במחלקה ראשונה. עלה גוי, התישב לידו והחל להציק לו. קרא יהודי לכרטיסן ואמר לו "האיש הזה רמאי! הוא קנה כרטיס למחלקה פשוטה והתישב כאן". בדק הכרטיסן את כרטיסו של הגוי, והנה אמת הדבר! ומיד זרק את הגוי למחלקה הפשוטה.

אחרי שירדו שניהם פנה הגוי ליהודי ואמר לו "מילא שזרקו אותי בגללך. אבל תגלה לי איך ידעת את זה??? "פשוט מאוד" ענה לו היהודי "ראיתי שיש לנו כרטיס באותו צבע!"

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:58	20:15	20:51
תל אביב	19:15	20:18	20:49
חיפה	19:10	20:19	20:52
באר שבע	19:15	20:15	20:49

ואפילו למורה כשלא חילקה דפי חזרה על החומר בתורה. רותי נמצאת "באורות" ויש לאזן אותה ולהסביר לה את המצב. עליה להבין את חברותיה ואת השוני ביניהן. כ"כ יש להסביר לה את מקומה כתלמידה ולא כאחראית בביה"ס. אבל יש לרותי המון מרץ, מצויין, נעזר לה לפתוח חוג- העשרה לילדות הבניין בשעות אה"צ.

2. שמעון:

שמעון, לומד בכיתה ה'. ילד שקט, מסתגר בעולמו ומעט רחפן. תקופת הקורונה ממש עשתה לו טוב. סדר היום בבית לא היה כ"כ מוקפד. הוא התעורר בצורה הדרגתית החל משעה 8 בבוקר, אך קם מהמיטה רק לקראת 9. כל היום שלו התנהל באיטיות והוא לא הטריד אף אחד על כך שמשעמם לו. שמעון העסיק את עצמו, שיחק עם כל הקטנים וקרא ספרים. מבחינתו שהתקופה הזו תמשיך לפחות עוד כמה שנים טובות. כדי לחבר את שמעון לסדר יום מוקפד, ולחזרה ללמידה, יש לעבוד בצורה מדורגת ועקבית עם הרבה שיחות וליווי בתקופה הקרובה. שימת לב ליכולותיו ולקשייו יתרכו בוודאי להצלחה בתקופת החזרה ללמידה.

3. אלחנן:

אלחנן לומד בישיבה קטנה, בשיעור א'.

אלחנן מלא ביצירתיות, רעיונות והפתעות. כל יום איתו בבית, הוא חוויה בפני עצמה. הלמידה במסגרת תעשה לאלחנן רק טוב. וחשוב "לתעל" את כל יכולותיו לתחום הלימודי והחברתי. נעזור לצוות בישיבה, לתת לו יוזמות ותחומי אחריות, אפשר להציע לו להיות חברותא לתלמידים חלשים ממנו, ולעזור בבית בשעות הערב ולארגן כל מיני דברים במשפחה המורחבת.

לסיכום:

לא כל הילדים דומים, ויש לבצע תכנון משולב בין הנהגות וסדר היום בבית, לבין השילוב של הילדים במסגרות, כל אחד לפי טבעו ויכולותיו. זהו תכנון נדרש על מנת שהחזרה של הילדים למסגרות הלימוד, תהיה בע"ה בצורה מועילה וללא התנגדות. בהצלחה!

מנע מגפה מנחלתך
צו השעה!
הפצת ליקוטי מוהר"ן לשמירה

אמר רבי נחמן:
"הספר ליקוטי מוהר"ן, כשנמצא בבית הוא שמירה, רפואה וישועה וכשיהיה ברב בתי ישראל יבוא מלך המשיח"

להזמנות: 052-2240696

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעתי

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

שני נשיאים חשני שבטים משתי תקופות אך בשמם זרים?
תשובה פרשת אמורבפרשת אחרי-מות הכהן הגדול סוכר את
ידו על השעיר לעזאזל ומתודה על עונות ישראל ובפרשת אמור
'סכסם כל השומעים את ידיהם על ראשו' (כ"ד, רש"י) מפרש
שהעדים סוכסם את ידיהם ואמרים 'אין אנו מעשים במיתתך
שאתה גרמת לך'.
הזכרה ב הרטמן, בני ברק.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:
al5308000@gmail.com | 02-5812252

כרטיס הפניסה לגן עדן

יחפו לו כפר הדבורים שה' הכין לו. ואם רק
יבוא לשם, הוא כבר יקוצא את הדבורים לדבר
גם באותם זמנים שפרגיש שהשך נורא אוסף
אותו והוא כרגיש שאין לו שום התעוררות
לדבר עם ה', ובכל זאת שילך לסקום שבו הוא
רגיל להתבודד, ויראה שפן יהיו לו דבורים. כי
ה' הכין לו דבורים. צריכים רק לבוא ולדבר
אותם. כי זו ההתעוררות
הקועטת, שרק הכרים
עצמו לשורף רגליו אל
אותו סקום, ולא לבטל
את קביעותו בהתבודדות,
על ידי זה ה' יתברך יכין
את לבו ויתן לו דבורים
ויוכל לשוב אל ה'.

אחד אומר לי שיש לו כל יום ששתיים
התבודדות. קינד ידעתי שיש לו את הספר
'בשדי יער', שאלתי אותו: 'בשדי יער?' 'כן', אומר
לי 'בשדי יער'.

אחד שאל אותי: "למה עד היום לא פתבת
את הספר 'בשדי יער'? למה פתבת אותו אחרי
כמה ספרים, ולא ראשון?"
הבנתי שהוא קבל כבר
את הכרטיס הפניסה שלו
לגן עדן.

באחד השעורים נגש
אלי קצין, ספקד בצבא,
ואמר לי: הצלת לי את
חיי. שאלתי אותו: איזה
סם חיים לקחת? ענה לי:
'בשדי יער'. אמרתי לו: מה
הפלא? לקחת את סם
חיים החזק ביותר.

'בשדי יער', הוא סדרף
להתבודדות, שזה הדבר
הראשון הפועל על

האמונה של האדם. כי אדם שפאמין בה'
הוא מדבר אתו, ואיך יתכן לומר שהוא מאמין
בה', אם הוא לא מדבר אתו? הלא זו משנאה
פשוטה ביותר: אתה מאמין - אתה מדבר. אתה
לא מדבר - אתה לא מאמין. וזו עקר העצה
בספר למעשה, שיהיה לאדם הרגל להתבודד
בכל יום שעה, וידע שבסקום שיתבודד, שם

וכפי שכתבתי בספר
'בשדי יער', הנושא החשוב
ביותר בהתבודדות, שבו
תלוי כל החבור עם הבוור
וקאור של ההתבודדות,
הוא נושא ההודיה. ולכן
זהו הדבר שיש עלי הכי
הרבה מניעות. לכל אחד הרבה יותר קל לבקש
בקשות ולהרבות בתחנונים, בבכיה לה' וכד',
זה פשוט מובן לו וקל לו לגשת 'ישר לעיני'
ולבכות על חסרונותיו, שהרי זו הנטייה הטבעית
שלו - לרצות למלא את חסרונותיו. ההודיה,
לעפות זאת, אינה טבעית לאדם, שהתרגל

חיזוקית
ראש חודש סיון

ערב ר"ח סיון סגולה לומר את
תפילת השליה על הבנים
"ולבי אומר, שעת רצון
לתפילה זו בערב
ראש חודש סיון, הוא החודש
שבו נתנה התורה,
ואז נקראים בני
לה' אלוקינו"
(השליה הקדוש)

לקבלת מקרים מחזקים: 052-6672221

מילדותו לקבל את השפע האלקי ללא תמונה,
לכן זאת העבודה של חיי שהתודה וההודאה
יהפכו להיות טבע שני אצל האדם.

אמרת תודה ונושעתי 052-2240696

שלוחה לבחירתך

1 בלעדי
מבוק יומי מהרב ארוש

4 אקטואלי
נגיף הקורונה

התקשרו:
02-6444250

12 חדש!!
ביטחון עצמי

16 מיוחד
ספירת העומר

20 מרתק
דף היומי

קו האמונה - תאדין, תרגיש בטוח

להתחזק • לחייך • להודות

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

מה יהיה עם הילדים?

את חייה בגלל זה, כי מה תועיל בכך? אלא תקבע זמן קבוע לתפילה כחצי שעה, שבה תבקש על הבעייתך. ומלבד זאת תהיה בשמחה כל היום, ורק בזה היא מבטיחה את ישועתה הנצרכת לה.

כל איש או אשה שילדיהם אינם ברשותם ואינם מקבלים טיפול ראוי, אף על פי שיש הצדקה לדאגה ולצעה הם חייבים להחליט: אני עושה כל מה שבידי לעשות בשביל לעזור לילדי בממון, ברצון ובטרח, וכן אני משתדל לשמור על קשר תקין עם ילדי כפי האפשר, אבל יותר ממה שאני יכול לעשות בצורה בריאה, בלי עצבים ועצבות וכדומה, אני עושה כלום, מלבד תפילה - שלזה אני צריכה לקבוע זמן מסוים, ולהתפלל כל יום לפחות עשר דקות, ועדיף - חצי שעה, על הצלחת ילדי, ומלבד זאת אסיח דעתי מהעניין לגמרי.

הכלל הוא, שבתפילה אפשר לפעול הכל. לכן צריך במצב כזה להפקיד את הילדים בידי של ה' יתברך, ולהתפלל אל ה' יתברך וידעו, שרק זו העצה להורה כזה - לקבוע זמן קבוע בכל יום להתפלל על ילדיו, וזה יועיל להם יותר מכל דבר אחר. הכרתי כמה וכמה אנשים שבאו מבתים הרוסים ושוהריים היו גרושים, והילדים יצאו מוצלחים וחשובים מאד בזכות התפילות של אחד מההורים. לכן כל הורה שילך בדרך זו, יהיה סמוך ובטוח, שהוא עושה את הדבר הנכון ביותר לו ולילדיו, ויראה במו עיניו את התוצאות המוצלחות של האמונה והתפילה.

תמיד זה הצליח. והנה, באחת הפשיטות הללו אירע, שאשה אחת, שחטפו ממנה את בנה הקטן, במצוקתה הנוראה רצה לבית הכנסת, פתחה את ארון הקדש ושאהג בקולי קולות בבכיות נוראות לפני ספרי התורה, ולרוב צערה ושאהגה נפלה ומתה, רחמנא ליצלן...

כמובן, נעשה מזה רעש גדול, וכאשר סיפרו מעשה זה לרבי נתן מונעמרוב ז"ע, שכידוע הרבה להתפלל לבטל גזירה זו, אמר: אלו הייתה פונה אלי, הייתי מיישע לה שתתחזק ותקבע כל יום זמן קבוע להתפלל לפני יתברך שתצליח ותוכל להחזיר את בנה, והייתה מועילה בתפילתה לא רק להחזיר את בנה, אלא היו חוזרים עוד כמה וכמה ילדים בזכות תפילתה הזכה...

הואים אנו כיצד אף במשבר קשה וכואב כל כך, צריכים לשמור על יישוב הדעת ולהאמין שאין צרה שאין לה פיתרון על ידי תפילה, כי על ידי ההתמדה בתפילה יום יום אפשר לשנות כל גזירה, לזכות לישועות נוספות ולהועיל גם לאחרים, כמבאר בהרחבה בספר "בשדי יער" מאת הכותב.

וזוהו כלל בכל צרה לא עלינו - שלא תחריב האשה

ישנן כמה בעיות קשות אצל גרושים. אחת מהבעיות הנפוצות היא כאשר הילדים המשותפים נמצאים ברשות אחד מבני הזוג שאינו מטפל בהם כראוי, אם מבחינה גשמית, כגון הזנחה, התעללות וכדומה, ואם מבחינה רוחנית, כגון שעזב את הדרך הישרה, והם מקבלים חינוך שאינו לרוחו של בן הזוג השני.

לכאורה - אין צרה גדולה מזו, ומובן מדוע בן הזוג, שהילדים אינם ברשותו, שבור ורצוף. אך לא זו הדרך! אין זו האמת. גם כאשר יש לאדם צרה גדולה, חלילה, אסור שייתן לדבר להרוס את חייו, כי בכך לא יועיל כלל. בעניין זה מובא מעשה מוזעזע שהיה באחת מערי אוקראינה בזמן שהייתה גזרת הקונטוביטים, שיצאה הגזירה לקחת ילדי ישראל הרכים לשרת בצבא הרוסי, שירות שהיה נמשך לא פחות מעשרים וחמש שנה!

ילדים בני חמש, תמימים, נלקחו מבתיהם בכוח למחנות הצבא לחיות בתנאים קשים תחת מרותם של אנשי צבא אכזריים, וברוב המקרים לא נפגשו יותר עם הוריהם ונטמנו בגוים בלי הכר כמעט. כמובן, הורי הילדים עשו הכל בשביל להבריח או להחביא את ילדיהם מפני חיילי הצאר אך לא

בס"ד

פונטרת

אחרי חל"ת?

לא יכולה עוד להישאר בבית?

מוזמנת אלינו!

למשרד טלמרקטינג גדול ומבוסס
דרושות טלפניות
למשמרת בוקר/צהריים

לקביעת ראיון
052-2223745

העבודה עפ"י הנחיות משרד הבריאות

סוליקה הקדושה (ללה סוליקה) חג'ואל ה"ד כז אייר

ובלבד שלא להפנות עורף לאמונת אבותי... דבריה התקיימים של הנערה הצעירה הדחינו את השופטים המוסלמים. הם דחו את משפטה למועד אחר וסוליקה הוחזרה אל הכלא. משהמשיכה סוליקה להתעקש שלא לעבור לדת האיסלם חרצו השופטים את גזר דינה להיחרג בחרב. אחד מבני המלך שראה את הנערה הבטיח לה עושר וכבוד אם תסכים להתאסלם ולהינשא לו. "כבוד מלכים יכול בחלקך" העתיר בן המלך בחלקת לשונו "לא אמנה סוּךך את כל אשר תחפצי, ואת תהפכי למלכת מרוקו..." אין הכסף והזהב, הכבוד והשלטון, השיבה סוליקה אל בן המלך, יכולים להשתוות בערכם לאמונה באלוקי האמת ובתורתו הקדושה, ושום דבר שבעולם לא יתני לבגוד בעמי ובאמונתי. גזר דינה של סוליקה נחרץ. היא קיבלה זאת בשוויון נפש ובשלווה גמורה, והכינה עצמה לרגע בו תקדש שם שמים ברבים. לפני הוצאתה להורג, שוב ניסה הנוסך לדבר על ליבה: "שווי נא בנפשך" אמר לה הנוסך "מה תהי" מאושרת כאשר תקבלי על עצמך את דת האסלם. את תהי המושלת בכל מדינת מרוקו, וכל חמודות לא אמנע ממך..."

סוליקה אטמה אזינה משמוע את דבריו, ודחתה אותו מעליה בשאט נפש. חמתו של הנוסך היחיר בערה בו והוא ציווה לבצע מיד את גזר הדין. סוליקה השיבה את נשמתה ליוצרה בקדושה ובטרה. ומאותו היום הפכה הנערה סוליקה לסמל של קדושה ומופת ליהודי מרוקו. על כל צרה של תבוא היו משתטחים על קברה של סוליקה ומיד נושעים. וידוע סיפורה המפורסם של סוליקה כאשר קשרו אותה על זנב סוס וגררו אותה. ולפני כן ביקשה בקשה אחרונה סיכות, וקשרה את בגדיה לבשרה משום צניעות...זכותה תגן עלינו אכ"י.

ומקובל כפי המון העם כי לרווקות יש סגולה מיוחדת להתפלל על קברה ולמצוא את זיווגם ההגון.

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

בעיר סנג'ר שבמרוקו התגוררה משפחה יהודית בשם חג'ואל. הייתה להם בת בשם סוליקה, היא הייתה יפת תואר עד מאוד. "כל כבודה בת מלך פנימה" היה אביה נוהג לומר לה "ככל שתמוני לצאת מהבית אל הרחוב כך ייטב לכולנו" ואכן, סוליקה הצנועה והחסודה קיבלה את דברי אביה באהבה ונמנעה ככל האפשר מלצאת אל הרחוב.

באחד הימים, התרגשה ובאה צרה על משפחת חג'ואל. אחד מבני השכנים ראה במקרה את הנערה סוליקה, וגמר אומר בנפשו שרק את הנערה הזו ישא לאשה... אך כיצד יוכל המוסלמי להתחתן עם נערה יהודייה? הרי חוקי המוסלמים אוסרים זאת? בא איפוא אביו של הנער אל משפחת חג'ואל והודיע שאם ביתם סוליקה לא תתאסלם כדי שתוכל להנשא לבנו, רע ומר יהיה גורלם! פחד ובהלה תקפו את בני המשפחה, עולמם חשך בעדם. הם ידעו שאימוניו של המוסלמי אינם אימוני סרק. עד מהרה החביאו את סוליקה בביתם של ידידים, ומיום ליום גבר פחדם מהשלטון. ואכן, לא עבר זמן רב, וחיילי המושל הגיעו לבית חג'ואל ובידם פקודת מאסר נגד בתם סוליקה. "סוליקה ברחה מן הבית" אמר לחיילים "ואיני יודע היכן היא נמצאת" החיילים הפכו את כל הבית בחפזם אחר הנערה, ומשלא נמצאה אסרו את אמה כבת ערובה. כשהגיע דבר המאסר של אמה לאזינה של סוליקה, לא נתן לה הדבר מנוח. היא ידעה על תנאי המאסר הנוראיים של היהודים שנאסרו בפקודת המושל. ולא יכלה לתת מרגוע לנפשה על צערה וסבלה של אמה. סוליקה גמרה אומר בנפשה להסגיר את עצמה לידי המושל ובלבד שאמה תשתחרר ממאסרה. האם שוחררה והנערה סוליקה הובאה למשפט בפני השופטים המוסלמים. בגאווה ובעוז נעורים הגיבה סוליקה "הודיה הייתי ויהודיה אשאר לעולם... לא המוות ואף לא העוניים ירתיעו אותי, מוכנה אני למות על קידוש השם

"בוא נברח לפני שהרבי יראה"

ומצוות, לא סתם "מתערב לנו בחיים" ולא סתם חוצה להגביל אותנו, וגם העונשים שכתובים בתורה ובספרים הקדושים אין כוונתם למרר את חיינו. אלא כל השורש והסיבה לכך שזכינו לקבל את מערכת החוקים האלו היא מפני שהבורא כל כך אוהב אותנו ודואג לנו ולכן הוא נותן לנו חוקי חיים שישמרו עלינו ויעזרו לנו להיות נכון ובריא וטוב ולהצליח באמת בעולם הזה ובחיי הנצח שלנו. זו אמונה אמיתית בתורה ובנותן התורה.

קיום מצוות מתוך הרגשת מועקה ומעמסה מרצה שאתה לא מבין שהבורא שהוא נותן מתוך אהבתו אליך. זה כמשל לנתק את המצוות מהבורא והמאולקים האמתי, ולחשוב חלילה שהמצוות והתורה ניתנו לנו מהאלוה המפחיד והמסוכן שהאדם יוצר וממציא לעצמו.

ההתחלה של הקשר

אנחנו עומדים לפני היום הגדול, יום מתן תורתנו, היום שבו נהיינו לעם ה' ממלכת כהנים וגוי קדוש. התחלת הקשר שלנו עם הבורא, המילים הראשונות ממש הן המילים: "אנוכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים". זו מצוות האמונה. במילים האלה ה' יתברך מצווה אותנו להאמין בו. ושואלים חכמינו למה כתוב "אשר הוצאתיך מארץ מצרים" ולא כתוב "אשר בראתי את העולם"?

אך על פי מה שהקדמנו זה מובן מאוד. האמונה בבורא שברא את העולם לא מספיקה, כי לא ברור באיזה בורא אתה מאמין, האם באלוהים אחרים שלדעתך הוא מפחיד אכזר ומתעלל או בבורא האמתי שהוא אוהב ורחמן טוב ומטיב וכל מה שעושה הכול לטובת הנבראים והעולם.

לכן כאשר הבורא מצווה אותנו על האמונה הוא מזכיר לנו את החסד הגדול והעצום שעשה אִתְנוּ ביציאת מצרים שבה ראינו את אהבתו הגדולה עלינו בעשר המכות בקריעת ים סוף ובניסים היומיומיים במדבר, באר, סן, וענני כבוד, עמוד אש, ובגדים שמתכתבים וגדלים מאליהם.

מתחילים להתרפא

ומתוך הניסים האלו עלינו להתבונן ברבבות הנסים שבכל רגע ורגע. שהבורא מחיה אותנו, ומנשם אותנו, וזן אותנו, ומפרנס אותנו, מלביש אותנו, ומרפא את גופנו, וכו'. וברגע שמרגישים את אהבתו הגדולה אלינו כאב אוהב לבנו, וממש מפנימים את זה בתוך הלב - אז ניתן להאמין בבורא האמתי, אמונה אמיתית וזכה.

וכבר כתבתי בספרי "בגן האמונה" שעל ידי אמונה האדם מרפא לגמרי את נפשו מכל החרדות ומכל הדאגות ומרויח רווחים עצומים נוספים. וכמוכן, שאת כל הרווחים האלה מקבלים רק על ידי **האמונה האמתית בבורא האוהב**, כמו ילד בבית בריא שלא צריך לדאוג והוא מרגיש הכי בטוח ויציב כשהוא בחסות ההורים שלנו. ובעזרת ה' בשבוע הבא נביא דוגמאות מעשיות כיצד להיושע ולרפא את עצמנו על ידי הידיעה הנפלאה הזאת. חג שמח.

בברכת שבת שלום ומבורך

לפרמישלאן העיה, לשחר את פניו של הצדיק ולבקש הימנו ברכה.

כשהגיעה למעונו של הצדיק הרימה בידיה את בנה המשותק שישב בעגלה והניחה אותו בחוץ ליד חלון חדרו של רבי מאיר, ופנתה בעצמה להיכנס אל הקודש פנימה.

עמדה האלמונה המסכנה לפני הרבי בברכים כושלות וחשה כמי שעומדת להתעלף. הדמעות חנקו את גרונה וכמעט שלא הייתה מסוגלת לדבר. סאת היגון שהצטברה בנפשה פרכה ממנה ביבבות חנוקות קורעות לב. הניחה על שולחנו של הצדיק את דמי הפדיון שאספה בעמל רב יחד עם הפתקא בה רשמה את שם בנה לרפואה וישועה.

הביט רבי מאיר בהמון המטבעות שצברה האלמונה על שולחנו ונתן עליה את קולו בגערה: "האמנם יש בכוחי למנות את כל המטבעות שהבאת אחת לאחת?"

בתוך כדי הדיבור הגוער חסן בידיו את המטבעות כולן והשליכן מבעד לחלון, החוצה...

דברי הרבי נחתו על ראשה כמהלומה עזה.

חשה שתקוותה האחרונה נגוזה באחת. בפחי נפש יצאה מחדרו של הצדיק וצעדה שחוותה קומה אל הצד השני של הבית, אל מתחת לחלון, ליטול את בנה מהמקום בו הניחתו בבואה.

ומה רואת עיניה הקרועות לרווחה?

בנה מחמד נפשה רכון על הרצפה ואוסף במרץ את המטבעות המתגלגלים... למרבה הפלא הילד השתחרר מכבלי השיתוק ושב להלך כרגיל...

"בוא ונרוץ", לחשה האם באוזני בנה באושה "נברח בטרם יראה אותך הרבי הולך כאחד הילדים ועוד יאמר שזהו מופת שלו..."

את עגלת הנכים הותירה מאחוריה ליד ביתו של הצדיק.

אלמונה אחת, שבעל נעוריה עזבה לאנחות ונפטרה במיתה חטופה, גידלה במסירות רבה את בנה הפעוט וראתה בו נחמה. והנה ביום אחד חרב עליה עולמה כשבנה זה לקה לפתע בשיתוק מוחלט של הגפיים ואיבד את כוחו להלך.

האלמונה לא ידעה את נפשה מרוב צער ותוגה, לא יכלה לראות בסבל הנורא שפקד את בנה, כיתתה רגליה אצל גדולי הרופאים שבסביבה, אך הללו לא יכלו לשנות במאומה את המציאות המרה. האלמונה המסכנה חיה כשעננה כבדה של תוגה מאפילה את חייה ואט-אט נפלה לזרועות הייאוש.

באחד הימים הגיע לאוזניה שמעו של הצדיק הקדוש רבי מאיר מפרמישלאן ז"ע (יום פטירתו כ"ט באייר), שנודע כפועל ישועות בקרב הארץ. השמועה נסכה בה תקווה מחודשת. היא החליטה ליטול את בנה המשותק ולנסוע עימו לפרמישלאן. יאציל עליהם הרבי ר' מאיר'ל את ברכתו ויבטיח רפואה שלמה.

הרבי מפרמישלאן נהג פעמים רבות להסתייג את התנהגותו הקדושה בדברי צחות הרמוזים בפסוקים,

שנונים, ולפעמים יוצאות דופן גם במעשים תמוהים שפשרם התברר רק לאחר זמן מסוים. אך ישועות רבות התגלגלו אצלו "מתחת לשולחן", כאשר הוא משתדל להסוות את גודל הנס ועושה כל שביכולתו שלא ייחסו את המופת אליו או לכוחו הגדול.

האלמונה נסעה אליו בהיות בטוחה שיצווה הצדיק על בנה לקום וכך יהיה. ידוע ידעה האלמונה כי כאשר באים אל הצדיק יש צורך להגיש לו פתקא (קוויטל) ואליה לצרף סכום כסף כפדיון נפש. לשם כך החלה לחסוך מסכפה הדל פרוטה לפרוטה, עד שלאחר תקופה הצליחה בעמל רב לאסוף כמות גדולה של מטבעות שהגיעו לכדי סך של גילדן (מטבע זהב) אחד.

כשהמטבעות בידה, נטלה את הילד המשותק והיטטלה עימו בדרכים כשפניה מועדות

"התודה צריכה להיות חלק בלתי נפרד מחיי היום יום"
(הרב שלום ארוש שליט"א)
להזמנות 052-2240696

אונאה

לך רב"א אמור מעט ועשה הרבה" ואלא המדרש עיקר אלא המעשה". "נכספתי מאד למשוך את העולם לעשיה" אמר רבנו.

זה דבר ידוע שהתורה היא לא ספר היסטוריה ולא ספר סיפורים, התורה היא תורת חיים שמספרת בכל מיני צורות ואופנים לכל אדם על עצמו, על תכליתו וייעודו בעולם הזה.

והנה בפרשתנו פרשת במדבר מספרת לנו התורה על ארבע כוחות מוחנות החונים סביב המשכן. כשהמשכן מייצג את המקום הקדוש ביותר באדם, היינו את הנשמה הטהורה. וסביב הנשמה יש ארבע כוחות, ולמעשה אפשר לקרוא לה ארבע מידות עיקריות, שהם האבות של כל המידות הטובות, הענוה, השתיקה, ההסתפקות, והזריזות. וכנגדן בקליפה: הגאווה הפטפטנות התאוה והעצלנות. ולכל מידה תולדות וצאצאים. תולדות הגאווה (אש) הכעס והיהירות השנאה בקשת השררה והכבוד. תולדות הפטפטנות (הרוח), חנופה, שקר לשון הרע, רברבנות. תולדות התאוה (המים) החמדה והקנאה, תולדות העצלנות (עפר) בכינות וחוסר סיפוק תמידי. וצריך אדם לבחון תמיד מה טוב סביב המשכן שלו. איזה מוחות מקיפים אותו. ולראות תמיד לחזק את המוחות דקדושה. וראש לכל המוחות דקדושה היא הזריזות, העשיה, הקשורה ליסוד העפר.

זה הטעם שאפשר לראות בחוש בחוש שבכמה וכמה משניות בפרק הראשון של מסכת אבות, החכמים מכוונים אותנו יותר אל המעשים ופחות אל הדיבורים, זאת אומרת אדם שרוצה לחולל שינוי בנפשו, לבנות את משכן הקודש, נדרש לעשות פעולות מעשיות יותר מאשר לדבר דיבורים. "עשה

זוהי המעשה של הרמב"ם לכל המצוות המעשיות, לדעתו, לרעיונות אין קיום מומשי לאורך זמן מבלי שיהיה להם גיבוי של מערכת ציונים המעניקים להם עוצמה והישרדות, לכן התורה מציעה התמסרות לפעולות, כי למצוות המעשיות יש תועלת כפולה, המצוות המעשיות גם משמרות אמונות, וגם מכוננות דעות. ולראיה, אפשר לראות בחוש, שרוב מה שהנחיל לנו אברהם אבינו כאומה, הלך והתמוסס במצרים, ורוב העם חזר לעבוד אלילים, כמו שדרשו על הכתוב "וחמושים עלו בני ישראל ממצרים" וזה, כי עדיין לא קיבלנו את התורה הקדושה שמלאה במצוות מעשיות.

לכן כשהגיע אדון הנביאים, משה רבנו הוא הנחיל לנו הרבה מצוות מעשיות, מתוך הכרה עמוקה שיש קשרים סיבתיים בין פעולות לרעיונות, ואחרי המעשים נמשכים הלבבות, אחרי המעשים דייקא.

אדם יכול להבין ולדעת הרבה דברים, אך זה לא משפיע על הרצון שלו מאומה, כי הרצון לא נמצא ב"חלק השכלי" של הנפש, הרצון שייך ל"חלק המתעורר". לכן אנשים לא מצליחים להכפיף עצמם למה שהם יודעים, כי הרצון שלהם נמצא במקום אחר מהמוח, מהשכל. מה שכן יכול להשפיע על הרצון הם הפעולות, המעשים. על ידי ריבוי מעשה

אמר מוהר"ן ב"ק בסוף יק"ו: העולם אוקרים שְׁהָרַב בְּעַל הַשִּׁיף הָיָה לוֹ הַשְּׁבָעַת הַקְּוִלְמוֹס בְּכַתְיַבְתּוֹ אֶת פִּירֵישׁוֹ עַל הַשְּׁלֶחַן עֲרוֹךְ וּסְפָרְיוֹ, אֲנִי אֵי הָיָה לוֹ הַשְּׁבָעַת הַקְּוִלְמוֹס, אִלֵּם הַסְּפָקָתִי לְכַתּוֹב כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה מִחֲסִית שֶׁשְׁמַרְתִּי אֶת הַיָּמִין. (שי"ש"ק ב-תשכ"ו)

אמר פעם: מודע הולך לי סדר העבודת ה' בְּזִקְנוֹתִי כְּסֵדֶה כְּשֶׁבִשְׁנוֹתַי הַצְּעִירוֹת שֶׁסָּקֵתִי הַרְבֵּה בְּהַתְבַּדְּדוֹת. (שם ב-תשכ"ט)

פעם נסע מוהר"ן ב"ק זכרון-לברכה עם עגלון אָחִי, שֶׁנִּשְׂאָ בְּעֵגְלוֹתָיו שֶׁקָּמַח, כְּשֶׁהִתְחִיל לִרְדֹת גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, נָגַח הָעֵגְלוֹן קִתִּי כְּכֶר נְבוֹא לְאֶכְסֵנְיָה? כִּי הִשֵּׁשׁ שֶׁיִּתְקַלְקַל הִקְמַח עַל יְדֵי הַקְּסָה וְחָזַר עַל זֶה כְּפָה פְּעֻמִּים, נִעְנֶה מוהר"ן ב"ק וְאָמַר אֶצְלוֹ נִגְמַר הַתְּקִלִּית בְּאֶכְסֵנְיָה, אִלֵּם הַתְּקִלִּית שְׁלִי הוּא רְחוֹק לְהֵלֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר (שם ב-תשל"ד)

צדקה גם אדם קמץ יוכל להפוך לנדיב. קמץ לא יפוך לנדיב אם הוא ילמד על מעלת הנדיבות. עצלן לא יפוך לזריז אם הוא ילמד שער הזריזות, אך כן ישבר עצלותו אם ינהיג עצמו בזריזות שוב ושוב. כמו שדיאטה לא עושים דרך קריאה על דיאטות, כך שאר שינויים נפשיים דורשים מעשים ולא דיבורים, מעשים ולא ידע. כמובן שגם ידע זה טוב, אך המדרש עיקר אלא המעשה. וזה היסוד לכל המוחות דקדושה, להיות מחוברים תמיד אל העשיה, וזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

משאלות שנשאלו בקו ההלכה

רשות את הענפים שפולשים לרשות הרבים לצורך אכילה או כדי לברך על הבשמים?

ומה הדין לגבי עצי פרי שהעיריה מגדלת ומתחזקת ברשות הרבים? וכנ"ל לגבי מיני בשמים האם מותר לקטוף ללא רשות העיריה?

התשובה לגבי כל השאלות הנ"ל שאסור בשום אופן לקטוף ולקחת, וכפי המבואר בשלחן ערוך חושן משפט סימן קנ"ה לגבי עץ שבין שתי רשויות, שאפי" אם העץ נכנס מרשות אחד לרשות השני אסור לשני ליהנות מהפירות שבאים בגבולו ויש כאן איסור גזל. אמנם אם זה עץ המפריע לרבים שמותר לתלוש את הענף, במקרה כזה מותר גם לקטוף מן הפירות.

לגבי עיריה יש איסור גזל לקחת מהעיריה ולכן אסור לקחת מהפירות הללו, אלא אם כן ידוע שהעיריה אינה מקפידה על כך ומאפשרת לתושבים ליטול את הפירות, או כאשר הפירות נושרים מן העץ שברור הדבר שאין זה קפידה כלל. אמנם לגבי שיחי בשמים הנמצאים בצידו הדרכים בדרך כלל אין העיריה מקפידה ומותר לתלוש, אלא אם כן ניכר שהעיריה עשתה גינה מיוחדת שברור הדבר שמקפידה שלא לקלקל את הצמחים ואסור לתלוש מהם.

וכמו כן אין בעיה של ערלה בזה כי אינו נחשב לעץ, וכל דין ערלה שייך בעצים בלבד. כן הורה הגאון הרב יעקב יוסף זצ"ל בשם הנה"י עם (סימן ר"ג סעיף ב')

קמתי מאוחר והתחלתי ברכת יוצר אור אך בינתיים עבר זמן התפילה, האם אני רשאי להמשיך בשם ומלכות את ברכת אהבת עולם?

יכול לסיים את ברכת יוצר אור אבל אינו יכול להמשיך את ברכת אהבת עולם, והטעם משום שסדר ברכות קריאת שמע אינו מעכב, ואם הקדים אהבת עולם ליוצר אור יצא ידי חובה, נמצא שאנו מחשיבים כל ברכה בפני עצמה. (שלחן ערוך סימן נ"ח סעיף ו'), וכן כתב בכ"י מגדים (אשל אברהם סימן נ"ח) שאם התחיל את ברכת יוצר אור ובינתיים עבר זמן ברכות קריאת שמע, יכול לגמור את ברכת יוצר אור אבל את ברכת אהבת עולם יאמר בלא ברכה.

אם אדם מגדל בחצרו צמחים והם פולשים לרשות הרבים כגון הדסים או פירות וכדומה האם מותר לקטוף ללא

בשבת איחרנו ולא הספקנו ליטול ידיים לסעודה שלישית לפני השקיעה, האם הפסדנו את הסעודה או שאפשר לערוך את הסעודה בכל אופן?

בדיעבד גם לאחר השקיעה ניתן ליטול ידיים כשעדיין נמצאים בתוך 13 דקות אחר השקיעה, אמנם במקרה כזה אין לאכול כאוות נפשו, אלא יאכל רק כפי הצורך למצוות סעודה שלישית לכן יאכל פת כשיעור כביצה בלבד (54 גרם). (לית חן סימן כ"ז, אור לציון חלק ב' פרק כ"א הלכה ח', מנחת אהבה פרק ט' הערה 9).

שבוע שעבר הביאו לפנינו את פרי הפסיפלורה, מה מברכים עליו, האם יש לברך עליו העץ או אדמה? והאם יש בו חשש ערלה בתוך שלש שנים לנטיעתו?

יש לברך עליו בורא פרי האדמה, והטעם שעץ הפסיפלורה אמנם מתנשא לגובה ויש לו ענפים, אבל הענפים מתחלפים מידי שנה בשנה וממילא שווה דינם לדין בונה שברכתה בורא פרי האדמה.